

פרק י"ב

נתן הנביא בא אל דוד ומספר לו את "משל כבשת הרש": היו שני אנשים – אחד עשיר ואחד עני.

לעשיר היו צאן ובקר רבים ואילו לעני לא היה כלום חוץ מכבשה אחת שהוא נהג בה כבתו. יום אחד, בא אדם לאיש העשיר ועל מנת לכבדו, רצה העשיר להגיש לו כבש, אך לא רצה לקחת משלו ולכן לקח לאיש העני את הכבשה שלו. (עד כאן המשל). דוד שומע את המשל (אך אינו יודע שזהו משל), כועס ופוסק את הדין – על העשיר לשלם פי 4 (כדין אדם שגנב כבש). אומר נתן לדוד – אתה האיש! ה' עזר לך עד היום, הצילך מיד שאול ונתן לך מה שרצית ואתה הרגת את אוריה על מנת לקחת את אשתו. העונש – רבים מזרעו של דוד ימותו בחרב ובנוסף, אנשים אחרים יתחתנו עם נשות דוד.

דוד מבין שנהג בצורה לא ראויה ואומר – "חטאתי לה". נתן משיב שגם ה' סלח לו והוא לא ימות אך הבן שיוולד לו מבת שבע, ימות.

נתן חוזר לביתו ואכן, בנו של דוד חולה במחלה קשה. דוד מתפלל וצם. זקני ביתו מנסים לשכנעו לאכול, אך הוא מסרב. ביום השביעי, הילד מת. זקני ביתו של דוד לא יודעים כיצד לספר זאת לדוד, כי הוא עלול לקבל את הבשורה בצורה קשה. דוד רואה שהם מתלחששים ומבין שמהו קרה. הוא שואלם האם בנו מת, וכשמבין שכן, הוא קם, מתרחץ, מחליף את בגדיו ואוכל. שואלים עבדיו – מדוע כשבנך היה חולה, לא הסכמת לאכול ואילו, כעת אתה קם, אוכל וכו'? עונה דוד – כל עוד הילד היה חולה, התפללתי שאולי ה' ישמע את תפילתי ויחיה את בני. אולם כעת, כשבני מת, מה תעזור התפילה? לא אוכל להחזירו לחיים.

דוד מנחם את בת שבע אשתו ולאחר זמן, שוב נולד להם בן והם קוראים לו "שלמה". נתן הנביא נותן לו שם נוסף – "ידידיה".

יואב נלחם ברבת בני עמון וכמעט לוכד אותה. הוא שולח שליחים לדוד על מנת שדוד יבוא ויכבוש אותה וכך העיר תיקרא על שמו. דוד בא, כובש את העיר וחוזר לירושלים.

סיכומון לפרק י"ג:

מסופר על 3 ילדים של דוד משתי נשיו: אמנון – מאישה אחת ואבשלום ותמר מאישה שנייה.

אמנון רוצה את תמר והוא מנסה להשיגה בדרך ערמה. תמר לא מסכימה לו והוא אונס אותה. בתגובה, אבשלום הורג את אמנון. דוד שומע על כך ומתאבל. אבשלום בורח לגשור (שהרי אמו היא בתו של מלך גשור. כלומר – אבשלום בורח אל סבו) ושוהה שם שלוש שנים. דוד מתנחם על מות אמנון ומתגעגע לאבשלום.